



Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 95/19
V Lucemburku dne 11. července 2019

Rozsudek ve věci C-502/18
CS a další v. České aerolinie a.s.

V případě letů s mezipřistáním, které směřují z letiště v členském státě do třetího státu přes jiný třetí stát a na něž byla učiněna jediná rezervace, je letecký dopravce, který provozoval první úsek letu, povinen k náhradě újmy cestujícím, kteří v rámci druhého úseku letu provozovaného jiným leteckým dopravcem než dopravcem Společenství utrpěli na přiletu významné zpoždění

Jedenáct cestujících si u českého leteckého dopravce České aerolinie rezervovalo let z Prahy (Česká republika) do Bangkoku (Thajsko) přes Abú Dhabí (Spojené arabské emiráty) a každý tak učinil na základě jediné rezervace. V rámci tohoto letu s mezipřistáním zajistily České aerolinie jeho první úsek z Prahy do Abú Dhabí, který proběhl v souladu s letovým plánem a bez zpoždění na přiletu v Abú Dhabí. Naproti tomu druhý úsek letu, zajištěný v rámci dohody o sdílení kódů společností Etihad Airways, která není leteckým dopravcem Společenství, a sice z Abú Dhabí do Bangkoku, byl na přiletu opožděn o 488 minut. Za toto zpoždění, které je delší než tři hodiny, může cestujícím náležet náhrada na základě nařízení o právech cestujících v letecké dopravě¹.

Cestující uplatnili u českých soudů vůči Českým aeroliniím nárok na přiznání náhrady na základě nařízení. Opodstatněnost jejich nároků však České aerolinie před těmito soudy zpochybňují s poukazem na to, že nemohou nést odpovědnost za zpoždění letu z Abú Dhabí do Bangkoku vzhledem k tomu, že byl tento let uskutečněn jiným leteckým dopravcem. Městský soud v Praze (Česká republika), který o sporu rozhoduje v odvolacím řízení, se Soudního dvora táže, zda mají České aerolinie na základě nařízení povinnost zaplatit náhradu.

V dnešním rozsudku Soudní dvůr nejprve připomněl, že let s jedním nebo více navazujícími lety, které jsou předmětem jediné rezervace, představuje pro účely nároku cestujících na náhradu podle nařízení jeden celek². Let s mezipřistáním, jehož první část se uskutečnila z letiště umístěného na území členského státu, v tomto případě z Prahy, tedy spadá do působnosti nařízení, i když druhou část tohoto letu, směřující z třetího státu nacházejícího se mimo Evropskou unii do jiného třetího státu, uskutečnil jiný dopravce než dopravce Společenství.

Pokud jde o otázku, zda mohou být České aerolinie jakožto letecký dopravce, který uskutečnil první úsek letu s mezipřistáním, povinné k náhradě z důvodu významného zpoždění vzniklého v rámci jeho druhého úseku uskutečněného společností Etihad Airways, Soudní dvůr konstatoval, že podle nařízení má povinnost k poskytnutí náhrady cestujícím výlučně provozující letecký dopravce daného letu. Soudní dvůr v tomto ohledu uvedl, že k tomu, aby mohl být letecký dopravce kvalifikován jako provozující letecký dopravce, musí být mimo jiné prokázáno, že tento dopravce daný let skutečně provedl. Vzhledem k tomu, že České aerolinie skutečně provedly let v rámci přepravní smlouvy uzavřené s dotýcnými cestujícími, lze je kvalifikovat jako provozujícího leteckého dopravce.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08 s. 10).

² Rozsudek Soudního dvora ze dne 31. května 2018, Wegener ([C-537/17](#)), viz také TZ [77/18](#).

Soudní dvůr tedy uzavřel, že za okolností projednávané věci **jsou České aerolinie v zásadě povinné k náhradě podle nařízení z důvodu významného zpoždění, k němuž došlo na přeletu v rámci letu s mezipřistáním směřujícího do Bangkoku, přestože toto významné zpoždění nastalo na úseku mezi Abú Dhabí a Bangkokem a je přičitatelné společnosti Etihad Airways**. Soudní dvůr v tomto smyslu zejména zdůraznil, že v rámci letů s jedním nebo více navazujícími lety, na něž byla učiněna jediná rezervace, se provozující letecký dopravce, který provedl první let, nemůže bránit s odvoláním na špatné provedení pozdějšího letu provozovaného jiným leteckým dopravcem.

Soudní dvůr konečně připomněl, že nařízení vyhrazuje provozujícímu leteckému dopravci, který byl povinen zaplatit náhradu cestujícím z důvodu významného zpoždění letu s mezipřistáním, na něžž byla učiněna jediná rezervace a který byl zčásti proveden jiným dopravcem v rámci dohody o sdílení kódů, právo domoci se na tomto jiném dopravci náhrady za finanční výdaj, který mu tím vznikl.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106